

Stappen met studenten

Frank den Hollander f.j.den.hollander@ub.rug.nl
Kristien Piersma k.i.piersma@rc.rug.nl

Een avondje met de

De migratie van de oude RUG-websites naar het nieuwe webplatform is in volle gang. Verspreid over de hele instelling zijn honderden redacteurs en webbeheerders druk bezig met het overzetten van informatie. Bij al dat werk worden ze ondersteund door een klein legertje studentassistenten, die bij alle faculteiten en diensten hun expertise op het gebied van XML aanbieden. Pictogram ging een avondje stappen met het groepje studenten dat als eerste bij het project betrokken werd: de oudgedienden onder de jonge honden, zogezegd.

Chinees en Pintelier

'Jullie mogen ons best interviewen, maar dan moeten jullie wel met ons de kroeg in!' was de reactie toen Pictogram een mailtje rondstuurde met het verzoek eens nader kennis te maken met de studentassistenten van het eerste uur. Nadere uitleg volgde. Het clubje was in de loop der tijd zo hecht geworden, dat regelmatig na werktijd het café werd opgezocht. Ook was al eens een bezoek aan de Chinees gebracht, en tijdens de daaropvolgende stapavond was het echt uit de hand gelopen; toen kwamen de laatste volhouders pas om een uurtje of zes, zeven thuis.

Pictogram was dus gewaarschuwd toen het, twee redactieleden sterk, café De Pintelier betrad, op nog geen honderd meter van de thuisbasis van deze werkstudenten, het ECCOO op de vierde verdieping van de UB.

Sinds 1 november zijn enkele tientallen studentassistenten extra aangenomen om op volle sterkte te kunnen helpen bij de migratie van alle sites van faculteiten en diensten. Het achttal dat bij Pictogram aan tafel schuift is al van voor de zomervakantie aan de gang, voornamelijk om bij de zes pilotafdelingen de eerste versies van de nieuwe website te

installeren.

'We zijn een kleine club die keihard werkt, en de resultaten zijn indrukwekkend, althans dat vind ik', zegt Ewoud, vierdejaars Informatica. Hij is enthousiast over het webplatform, en vraagt nieuwsgierig naar de geschiedenis van het project.

Lakens

Het is al redelijk druk in De Pintelier, en Pictogram kijkt de ogen uit naar de andere klanten in dit café met Vlaamse sfeer: vijftigers met te lang haar en leren jasje naast kekke studentes, yuppen naast uitbundig volk dat zo achter de marktkraam weggelopen lijkt. De zes jongens en twee meisjes zitten aanvankelijk nog wat rustig aan de twee tafels achterin het café, hoewel Nienke wel meteen even op de verhouding in de groep wijst: 'De twee vrouwen delen de lakens uit, en de mannen hangen er aan.'

Nienke heeft min of meer de grootste staat van dienst van deze groep. Ze is zesdejaars student: heeft de Laboratoriumschool gedaan, Commerciële Chemie, en doet nu de richting Procestechnologie bij Technische Bedrijfswetenschappen. Bij wijze van contrast is ze binnen het webplatform verantwoordelijk voor

bouwers van het webplatform

de nieuwe site van de Faculteit der Wijsbegeerte.

Inmiddels is ook de fotograaf aangeschoven. Niels begint meteen een lang gesprek van 'fotografen onder elkaar', over lenzen, belichting, opdrachten en inkomsten. Met zijn lange haren en een Italiaanse zwarte hoed onder handbereik op tafel is hij een opvallende verschijning. Niels is ook nog zevendejaars student: 'na vier jaar Technische Natuurkunde vond ik het wel mooi geweest, en

nu ben ik alweer met mijn derde jaar Informatica bezig'.

Zonder dat het afgesproken lijkt, worden opeens uit alle broekzakken en portemonnees briefjes van vijf euro op tafel gegooid; Leonie staat op om nog maar eens negen bier en twee bessen-ijs op te halen.

'Wat kost dat nou, zo'n webplatform?' wil Nienke weten. Pictogram weet slechts bij benadering hoeveel het project tot nu toe gekost heeft. Maakt niet uit, horen

we rond de tafel: in ieder geval hebben de studenten er nog tot 1 februari werk aan, en misschien nog wel langer.

'Maar de formulieren zijn bijna klaar!' roept Ewoud, alweer enthousiast. Dat scheelt weer.

Niels neemt nog maar een bessen met ijs, en kijkt even somber op zijn horloge. 'Ik zit morgen voor het eerst op de helpdesk van het ECCOO. Om twaalf uur ben ik weg!' De anderen lachen veelbetekend.

Tableau de la troupe in De Pintelier

> Man-vrouw-verhoudingen

Bart heeft Informatica en Natuurkunde gestudeerd, en is nu derdejaars Kunstmatige Intelligentie. Nu de migratiefase van het project is aangebroken, is hij werkzaam bij de Faculteit Ruimtelijke Wetenschappen. Toen hij daar voor het eerst kwam, was dat voor beide partijen een verrassende ervaring. 'De mensen van IT-beheer daar wisten eigenlijk nog weinig van het webplatform', herinnert hij zich. 'Eentje riep enthousiast: Gaat het nu echt gebeuren? Dat is best leuk, er is grote waardering voor ons werk bij de faculteiten.'

Tussen de oude en nieuwe website van deze faculteit ontdekte Bart al gauw vele verschillen. 'Alles flitste en bewoog; dat wordt op de nieuwe site allemaal veel rustiger!'

Veel meer wil Bart niet kwijt over het nieuwe project. Hij is veel te druk met het bekijken van zijn tafelgenoten in De Pintelier. 'Vind je Niels niet net een vrouw, met die mooie slagen in zijn haar?'

De man-vrouw-verhoudingen vor-

men sowieso, hoe kan het anders, een vaak terugkerend gespreksonderwerp. En als het daarover gaat, komt in één adem ook vaak de naam Ome Ko voorbij. Navraag leert dat het hier om een danskroeg gaat, waar de student-assistenten aan het eind van de vorige stapnacht terecht waren gekomen. Wat er die avond precies op de dansvloer is gebeurd, zal wel altijd een mysterie blijven, want wie nou precies met wie heeft gezoend, en wie hier schuld aan is, blijft onduidelijk. Maar dat er gezoend is, staat vast.

Leonie is wel zo'n beetje de spil van het gezelschap. Haar registrystalenten beperken zich duidelijk niet tot die ene avond bij Ome Ko. Alweer staat ze op om

met het gelapte geld een rondje te halen, maar niet nadat ze nog even gemopperd heeft op de portiers van de UB. Ze snapt wel dat het voor hen een probleem is om onderscheid te maken tussen reguliere studenten die hun jassen en tassen in de garderobe moeten achterlaten, en de student-assistenten die die spulletjes wel mee de trap op mogen nemen, maar moeten ze je dan zo afblaffen?

Maar verder 'werkt het wel leuk hoor', zoals Niels stelt. En bij het ECCOO is er natuurlijk secretaresse Liesbeth, door de student-assistenten geadoreerd alsof het hun eigen moeder betrof. 'Liesbeth is fantastisch!' roept Leonie. 'Ze houdt best wel van ons, en wij houden van Liesbeth.'

'Het webplatform in december 2003...'

Leonie: '... is verkozen tot de best vormgegeven, meest toegankelijke, meest informatieve en best onderhouden website van heel Nederland.'

Nienke: '... is nog erg onderschat binnen de RUG.'

Niels: '... is dan bijna af.'

Ewoud: '... wordt "gans geil".'

Marcel: '... dan kijk je naar je eigen code: "Heb ik dat geprogrammeerd?"'

Huug: 'Webplatform?'

Bart: '... is een mobiele, vooruitstrevende, georganiseerde en geoliede organisatie.'

'En van Hans natuurlijk', zegt iemand anders.

'Maar Liesbeth is een prima meid', daar is iedereen het over eens.

Echte IT-er

Aan de andere kant van de tafel zitten Klaas Jan, derdejaars Bedrijfskunde, en Hugo, volgens eigen zeggen 'diehard Econoom' en actief bezig met de website van de universitaire bibliotheken. Klaas Jan gaat er eens goed voor zitten: 'Hoe herken je de echte IT-er?' is zijn vraag aan de Pictogram-redactie. We houden wijselijk onze mond, maar Klaas Jan begint zelf al een lijstje aan te leggen. Om te beginnen heeft de IT-er een abonnement op Canal+, weet hij. Dan is er meestal het kleine, vaak vierkante brilletje, en niet te vergeten de enorme weekendtas! Aan het verschil tussen een IT-er en een nerd komen we niet meer toe: er arriveren weer nieuwe drankjes. Inmiddels is het kwart voor twee.

Niels wordt er door Leonie aan herinnerd dat hij om twaalf uur weg zou, vanwege die helpdeskdienst van hem. 'Pffff... kansloos', murmelt Niels, en hij staart in zijn verse bessen-ijs.

Om toch nog enige inhoud aan dit scherts-interview te geven, laten we ons schrijfblok de tafel rondgaan, met bovenaan het blaadje de zin: 'Het webplatform in december 2003...'. Dit heeft meteen een hoop gegiechel tot gevolg, en we zien onze hoop op nog enige nachtrust vervliegen als iedereen uitgebreid de tijd neemt deze stelling te bediscussieren.

Als Pictogram eindelijk, ruim na sluitingstijd van De Pintelier en enigszins onvast ter been, De Pintelier verlaat, zitten de diehards nog te overleggen waar ze nu nog eens heen kunnen gaan. Hugo natuurlijk, en de onverstoorbare Nienke. Wat blijkt? Hugo móet nog even door, dan kan hij linea recta op de eerste trein naar Leeuwarden...

Aan tafel, v.l.n.r. Marcel, Ewoud, Leonie (2x), Niels, Nienke, Hugo, Klaas Jan

